

अस्य चिकित्सा यथा, वैद्यकचिकित्साख्ये ॥
“दूर्वाचयं फलं माषकुलत्थौ वंशपत्रिका ।
जलस्थलभवौ कर्णमोरटारमञ्जरी ॥
दण्डोत्पलस्य मूलानि क्वाथ्यादष्टगुणेऽभसि ।
तत्पादशेषिते तैलं तुलां कृत्वा विपाचयेत् ।
तत्तैलं प्रतिमर्षणं आह्वारख्यं ज्वरं जयेत्” ॥

॥*॥ दूर्वाचयं तैलं ॥*॥

आहतं, ली, (आ + हन् + क्त ।) पुरातनवस्त्रं । नूतन-
वस्त्रं । इति मेदिनी । मृगार्थकवाक्यं । इत्यमरः ॥
आहतः, चि, (आ + हन् + क्तः ।) गुणितः । ता-
डितः । इति मेदिनी ॥ (“प्रति दिवसं याति जयं
वसन्तवाताहतेव शिशिरश्रीः” । इति पञ्चतन्त्रम् ।
ज्ञातः । मिथोक्तः । इत्यजयः ॥ निहतः । “द्यूना वि-
शतिराहताक्षौहिणीनाम्” । इति महाभारतम् ।)
आहतः, पुं, (आहन्त्यते यः + आङ् + हन् + कर्मणि
+ क्त ।) आनकः । उक्ता । इति मेदिनी ॥

आहतलक्षणः, चि, (आहतं अभ्यस्तं लक्षणं यस्य ।)
गुणैः प्रतीतः । गुणेन ख्यातः । तत्पर्यायः । कृत-
लक्षणः २ । इत्यमरः ॥

आहरः, पुं, (आह् + ह + अच् ।) उक्तासः ।
अन्तर्मुखश्वासः ॥ इति हेमचन्द्रः ॥ (आहरण-
शोले वाच्यलङ्क एव । यथा, रघौ १।४६ ।

“वनान्तरादुपादत्तैः समित्कुशफलाहरैः” ।)

आहरणं, ली, (आह् + ह + भावे ल्यट् ।) द्रव्या-
द्यानयनं । आसादनम् । यथा । देवीपुराणं ।

“मृदाहरणसंघट्टप्रतिष्ठाङ्गानमेव च ।

स्वपनं पूजनञ्चैव विसर्जनमतःपरं” ॥

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

आहवः, पुं, (आह्वयते अरिर्हस्मिन् । आह + ज्ञे +
अप् ।) युद्धं ।

(“यदाश्वौषं भोष्ममत्यन्तशूरम्

हृतं पार्थेनाह्वेषप्रपृथग्” ॥

इति महाभारते आदिपर्वणि १।१८२ ।

आह्वयते आन्यादिकं यत्र । आह् + ज्ञ + अय् ।)

यज्ञः । इति शब्दरत्नावली ॥

आह्वनीयः, पुं, (आह्वयते आन्यादिरस्मिन् । आह्
+ ज्ञ + अनीयर् ।) यज्ञाभिषिष्टः । इत्यमरः ।
गार्हपत्यादुद्धृत्य होमाय यः संस्क्रियते सः । इति
भरतः ॥ (यथा, मनौ २।२३१ ।

“गुह्यराह्वनीयस्तु साभिषेता गरीयसी” ।)

आहारः, पुं, (आह् + ह + घञ् ।) द्रव्यगन्धा-
करणं । तत्पर्यायः । जग्धिः २ भोजनं ३ जेमनं ४
लेपः ५ निघषः ६ न्यादः ७ । इत्यमरः । जमनं ८
विघषः ९ इति तट्टीका । प्रत्यवसानं १० भक्षणं
११ अश्ननं १२ । इति रत्नमाला । अभ्यवहारः
१३ स्वदनं १४ निगरः १५ । इति राजनिर्घण्टः ।
अस्य गुणाः । सद्यस्तृप्तिजनकत्वं । बलकारित्वं ।
देहधारकत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

(“तमुवाच भगवानात्रेयः हिताहारोपयोग एक-
एव पुरुषस्याभिवृद्धिकरो भवति । अहिताहारो-
पयोगः पुनर्दाधिनिमित्तमिति” ।

“तमुवाच भगवानात्रेयः । यदाहारजातमभि-

वेश ! समाश्चैव शरीरधातून् प्रकृतौ स्थापयति,
विषमांश्च समीकरोतीत्येतद्विद्वि त्वहितं
विपरीतं इत्येतद्विद्वि त्वहितं त्वगतमनपवादभवति
एवं वादिनश्च भगवन्तमात्रेयमप्येष उवाच ।
भगवन्नेतदेवमुपदिष्टं भूयिष्कल्पाः सर्वभिक्षजो
विज्ञास्यन्ति । तमुवाच भगवानात्रेयः । येषां
विदितमाहारतत्त्वमप्येष ! गुणतो द्रव्यतः
कर्मतः सर्वावयवतो मात्रादयो भावास्तत्र तदेव-
मुपदिष्टं विज्ञातुमुत्सहेरन् यथा तु खल्वेतदुप-
दिष्टं भूयिष्कल्पाः सर्वभिक्षजो विज्ञास्यन्ति
तथैतदुपदेक्ष्यामः । मात्रादीन् भावानुदाहरन्त-
स्तेषां हि बहुविधविकल्पा भवन्ति । आहारविधि-
विशेषास्तु खलु लक्षणात्स्वावयवतश्चानुव्याख्या-
स्यामः । तद्यथा, आहारत्वमाहारस्यैकविधमर्था-
भेदात् । स पुनर्द्वयोनिः स्थावरजङ्गमात्मकत्वात् ।
द्विविधः प्रभावो हिताहितोदकविशेषात् । चतु-
र्विधोपयोगः पानाश्ननभक्ष्यलेहोपयोगात् । घडा-
स्वादो रसभेदतः षड्विधत्वात्” । इति चरकः ॥

“यदाहारगुणैः पानं विपरीतं तदिष्यते ।

अन्नानुपानं धातूनां दृष्टं यत्र विरोधि च” ॥

इति च चरकः ॥

“प्राणिनां पुनर्मूलमाहारो बलवर्णोऽजसाश्च घट्टसु
रसेव्यायतो रसाः पुनर्द्रव्याश्रयाः” ॥

“स च तत्रौदके गुणैराहारः प्रक्षिप्तो भिन्नसङ्घातः
सुखकरश्च भवति” ।

“आहारः प्रीणनः सद्यो बलदाहृदधारकः ।

आयुस्तेजःसमुत्साहस्तृप्त्योऽग्निरिववर्द्धनः” ॥

इति सुश्रुतः ॥ स त्रिविधः । सात्विकः १ राज-
सिकः २ तामसिकः ३ । सात्विकाहारो यथा,—

८ श्लोकः ।

“आयुःसत्त्व-बलारोग्य-सुख-प्रीति-विवर्द्धनाः ।

रस्याः स्निग्धाः स्थिरा हृद्या आहाराः सात्विक-
प्रिया” । राजसिकाहरो यथा, ६ श्लोकः ।

“कङ्कालवन्ध्यालुष्णतीक्ष्णरूक्षविदारिणः ।

आहारा राजस्येष्टा दुःखशोकाभयप्रदाः” ॥

तामसिकाहारो यथा, १० श्लोकः ।

“यातयामं गतरसं पूतिपथुषितञ्च यत् ।

उच्छिष्टमपि चाभेद्यं भोजनं तामसप्रियम्” ॥

इति श्रीभगवद्गीता १७ अध्यायः ॥ आहरणं ।

इति मेदिनी ॥

(“स पुनर्देवान्योक्तः पुण्याहारो यदृच्छया” ।

इति महाभारतम् । आदिपर्वणि ७६ । सम्भव-
पर्वणि ७६।३५ ।)

आहारसम्भवः, पुं, (आहारात् सम्भवो यस्य ।)

शरीरस्थरसधातुः । इति हेमचन्द्रः ॥

आहार्यं, चि, (आह् + ह + ण्यत् ।) आगन्तुकं ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

(“आहार्यैर्नीयमानं हि क्षणं दुःखेन हृद्यताम्”

इति कामन्दकः ।) आहरणीयं ॥ (यथा, मनुः

८।२०२ । “अथ मूलमनाहार्यं प्रकाशप्रज्ञाशो-
धितः” ।) (शस्त्रकर्मभेदः । यथा सुश्रुते “तच्च

शस्त्रकर्मैवाविधं, तद्यथा,—केचं भेद्यं, रेख्यं

वेध्यं एष्यम्, आहार्यं, विश्राय्यं, जीव्यमिति” ।

“आहार्यार्थं शर्करास्त्रिखो दण्डकर्ममलास्मरी” ।)

आहार्यः पुं, नाय्योक्तौ यज्ञकविशेषः । स तु भूषा
दिना रचितः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा सा-
हित्यदर्पणे । षष्ठाङ्के ।

“भवेदभिनयोऽवस्थानुकारः स चतुर्विधः ।

आङ्गिको वाचिकश्चैवमाहार्यः सात्त्विकस्तथा” ॥)

आहार्यशोभा, स्त्री, (आहार्यात् या शोभा ।)

क्षत्रिमशोभा । चित्रभूषादिना कृतयुतिः । इति

जटाधरः ॥ (यथा, भट्टिकाये २५ सर्गे,—

“आहार्यशोभारहितैरभायैः

हेच्छिष्ट एभिः प्रचितान् स गोष्ठान्” ।)

आहारः, पुं, (आह् + ज्ञे + अप् । निपातनात् ङङि ॥)

कूपसमीपे पश्यादिजलपानार्थकृतस्वप्नजलाशयः ।

इत्यमरः ॥ चौवाचा इति भाषा । (आह्वयतेऽरि-

रञ्च इति व्युत्पत्त्या) युद्धं । आङ्गानं । इति धरणिः ॥

(आह्वयतेऽञ्च इति आ + ज्ञ + अधिकरणे घञ् ।)

अग्निः ।)

आहिकः, पुं, (अहिरिव आकृतिर्वस्य । अहि +

ठक्) पाणिनिमुनिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ केतु-

ग्रहः । इति हेमचन्द्रः ॥

आहितः, चि, (आह् + धा + क्त ।) न्यस्तः ।

अर्पितः । स्थापितः । इति हलायुधः ॥

(यथा, किराते ।

“व्यावर्त्तरेरहितैरयमाहिताङ्गः” ।)

आहितलक्षणः, चि, (आहितं लक्षणं यस्य ।) आह-

तलक्षणः । इत्यमरटीकायां रमानाथः । गुणादि-

द्वारा ख्यातः ।

आहिताग्निः, पुं, (आहितः स्थापितोऽग्निर्वेन ।)

साधिकः । अग्निहोत्रो इति स्मृतिः ॥

(“न दर्शेन विना आहुमाहिताग्नेर्द्विजन्मनः” ।

इति मनुः ३।२२ । तथा च रघौ २ ४४ ॥

“गुरोरोपीदं धनमाहिताग्नेः” ।)

आहितुष्टिकः, पुं, (अहितुष्टेन दीयति । अहितुष्ट

+ ठक्) । आलयाहो । साण्डिया इति भाषा ।

इत्यमरः शब्दरत्नावली च ॥ (यथा पञ्चतन्त्रम् ।

“वैद्यसावत्सराचार्याः स्वपक्षेऽधिकृताश्चराः ।

यथाहितुष्टिकोन्मत्ताः सर्वं जानन्ति शत्रुषु” ।)

आजतं, ली, (आह् + ज्ञ + क्त ।) गृहस्थानां पञ्च-

महायज्ञान्तर्गतयज्ञविशेषः । स तु न्यज्ञः । इति

जटाधरः ॥

आजतिः, स्त्री, (आ + ज्ञ + क्तिन् ।) देवोद्देशे मन्त्रो-

च्चारणपूर्वकोऽग्नौ हविर्निक्षेपः । तत्पर्यायः ।

देवयज्ञः २ होमः ३ होत्रं ४ वषट्कारः ५ । इति

हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रघौ १।५३ ।

“पुनानं पवनोऽजुतैर्धूमैराजतिगन्धिभिः” ।

धूमैर्वा मरुद्व्यां जातः खगामस्थितो मरुद्देवः ।

यथा हरिवंशे,—

“मरुदती मरुत्वनो देवानजनयत् सुतान् ।

नडधं चाजतिं चैव चारिचं ब्रह्मपन्नगम्” ।)

आजल्यं, ली, (आह् + ज्ञ + क्तिन् ।) क्षुपविशेषः

तरवट इति काशमीरादौ ख्यातं । तत्पर्यायः ।